

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra BIRGITTES SKÆBNE (1888)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 465. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751828565024/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

Ajax, slukkede Lyset, tog en gammel brocheret sort Silkekjole paa, klædte sig som Dame og stod Klokkeren ni foran Byfogedboligens Port.

XVI.

I et halvt Aar havde den nye Byfoged, Byskriver, Herredsfoged og Borgmester Bøgedal beklædt sine Embeder i Byen.

Han var en Mand oppe i Fyrrerne, havde i et Par Aar været Kontorchef i Indenrigsministeriet, var saa i Kraft af sine Points, der tilsammen udgjorde et pænt Laudabilis til hans for over 20 Aar siden absolverede juridiske Attestats, gleden over i et Dommer- og Politimesterembede, lettere og hurtigere end han var avanceret fra Assistent til Fuldmægtig og fra Fuldmægtig til Kontorchef inden for Ministeriets sorte Kontorer.

En knap middelhøj, ret køn Mand, med begyndende Fødme, blondt krøllet Haar, imellem hvilket Maanen var begyndt at skinne, med en kraftig Moustache, soigneret i sin Paaklædning.

Han var ikke populær i sin Embedskreds. Han var utilgængelig. Den forrige Byfogeds Frue sagde, „at det var en af de storsnudede Herrer i Aandernes Rige“.

Paa en vis Maade havde Etatsraadinde Brøndum Ret overfor Byfoged Henrik Bøgedal.

Han havde som Student haft overvejende literære og æstetiske Interesser, var tidlig bleven forældreløs og havde efter sin Fader, en københavnsk Grosserer, som havde „gjort“ i Rom og Sukker, arvet en lille Formue, saa han havde et Par tusind Kroner i Rentepenge.

Han havde skrevet Digte, faaet en lille Cyklus indrykket i „Fædrelandet“s Feuilleton. En bekendt Skuespiller, som til Henrik Bøgedals store Fryd havde drakkat Dus med ham ved et Studentsold, havde en Lørdag Aften i „Foreningen“ vakt stor Munterhed ved en parodisk Oplæsning af et af Digtene, navnlig af en Linje, hvor der sagdes om en Edderkop:

Du Datter af Sorgen — Du tonløse dulgte,
Du vingeløs-krybende stumme forfulgte.